

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. К., 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., П-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анна П. Донкова-Кутрова

при участието на секретаря Красимира Бл. Божакова като разгледа докладваното от Анна П. Донкова-Кутрова Административно наказателно дело № 20235320200325 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С наказателно постановление № ** година на Началника на РУ на МВР-К., на Х. Г. Б. ЕГН ***** от с. Ж., ул. П. В. №., на основание чл. 174 ал. 3 пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца и на основание чл. 174 ал. 3 пр. 2-ро от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, както и на основание Наредба № Из 2539 на МВР са отнети общо 24 контролни точки за нарушенията.

Недоволен от наказателното постановление е останал жалбоподателят Б. и е депозирал жалба срещу него пред съда в законоустановения 14-дневен срок. Моли същото да бъде отменено. В съдебно заседание чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, оспорва се извършване на нарушенията, излага съображения за допуснати процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство, засягащи правото на защита на жалбоподателя.

Ответната по жалбата страна – Началника на РУ на МВР- К., редовно призована, не изпраща представител.

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което и допустима.

Разгледана от съда е неоснователна.

След като обсъди събраните по делото гласни доказателства чрез разпита на актосъставителя А. М. и свидетеля В. Б., ангажираните от жалбоподателя свидетели Р.Б., П.К. и А.К. и приложените и приети писмени такива- справка за нарушител/водач, заповед № * г., заповед № *г., заповед № *г., сравнителни образци, справка от РУ на МВР К., ведно с извлечение от Книга за пропускателен режим на пост 1, АУАН бл. № *г., 2 бр. обяснение, 2 бр. талон за изследване, докладна записка, писмо до жалбоподателя, възражение, писмо до ЦСМП П., справка от ЦСМП П., ведно с извлечение от журнал за вземане на кръв и урина, заключението на приетата съдебно-графическа експертиза, изготвена от вещото лице И. Ч., съдът намира за установено следното:

На 14.01.2023 г. служителите на РУ на МВР К. М. и Б., изпълнявали служебни задължения във връзка със специализирана полицейска операция. Били с полицейски автомобил, обозначен със светлинна уредба и надписи. Докато били спрели с автомобила на ул. „Т.“ до кръстовището с бул. „Г.К.“ с намерение да се включат в движението и изчаквали преминаващите автомобили по булеварда, забелязали по него да се движи в посока изток товарен автомобил * с рег. № *. И двамата полицейски служители добре видели лицето, управляващо превозното средство, което било жалбоподателят. На пасажерската седалка до водача имало и друго лице, което не се виждало добре, тъй като жалбоподателят го закривал. Полицейските служители се включили в движението след като автомобилът преминал и го последвали. Автомобилът свил наляво по ул. С., което сторил и полицейският автомобил. Виждайки това жалбоподателят ускорил, а свидетелят М. пуснал светлинен сигнал. Автомобилът продължил движението си, ускорявайки скоростта, към намиращ се паркинг в близост. Виждайки това свидетелят Б. слезъл от полицейския автомобил и побегнал напърно към паркинга, а свидетелят М. продължил с автомобила, спирайки на паркинга, подобно на жалбоподателя. И двамата полицейски служители

видели, че лицето, което слязло от шофьорското място на автомобила, който следвали, е същото, което възприели малко преди това да управлява превозното средство на бул. „Г.К.“- жалбоподателя Б.. Освен него от автомобила видели да слизат и свидетелите Б. и К.. Полицейските служители поискали за проверка документите на водача и на автомобила, но Б. заявил, че се е движил пеш и отрекъл да е бил с автомобил. С полицейския автомобил бил транспортиран до намиращото се в близост полицейско управление и тъй като видимо бил употребил алкохол, имало и мирис на такъв, му било предложено да му бъде извършена проверка с техническо средство за алкохол, както и с тест за наркотични вещества, на което отказал, заявявайки, че не е управлявал автомобил. Заявил, че не желае да даде и кръвна проба. Няколко пъти променял мнението си. Били съставени талони за изследване, които първоначално заявил, че не желае да получи, но след това размислил и му бил връчен екземпляр от тях.

За констатираното срещу жалбоподателя бил съставен процесният АУАН, в който нарушенията били квалифицирани по чл. 173 ал. 3 пр. 1 и пр. 2 от ЗДвП за това, че на 14.01.2023г. около 21.50ч. в гр. К., ул. „С.“ до №. управлява товарен автомобил БМВ х 6 с к.н. *, собственост фирма Е.К. * ООД, ЕИК * с. Ж. с управител Я.Х.П., ЕГН *****, като лицето е съпроводено до РУ- К., където отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества и техните аналози. Издаден талон за изследване № *, с който отказва да даде проба на доказателствен анализатор и медицинско химическо изследване, установяващи употребата на алкохол. Издаден талон № *, с който отказва да даде проби за химико- токсикологично лабораторно изследване за употребата на н.в. и техните аналози. В последствие пожела да даде кръвна проба за медицинско и химическо изследване за установяване употребата на алкохол, като талоните му бяха предадени.

Жалбоподателят се запознал със съдържанието на акта, подписал го и получил екземпляр от него, като вписал възражения, че е бил до автомобила, който е бил заключен и не е карал той.

На **г. компетентният орган, Началникът на РУ на МВР- К. е издал атакуваното наказателно постановление, с което на Б., на основание чл. 174 ал. 3 пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на

2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174 ал. 3 от ЗДвП и на основание чл. 174 ал. 3 пр. 2-ро от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174 ал. 3 от ЗДвП, както и на основание Наредба № Из 2539 на МВР са отнети общо 24 контролни точки за нарушенията, тъй като 1. Отказва проверка с техн. ср-во за установяв. употр. на алк. в кръвта и не изпълни предпис. за изследване с доказ. анализатор и за мед. изследване и вземане на биолог. проби за хим. лаб. изследване за установяв. на конц. на алк. в кръвта му; 2. Отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотич. в-ва или техни аналози и не изпълни предписание за химико-токсикологично лаб. изследване за установяване на употребата на наркотич. в-ва или техни аналози, като обстоятелствата по извършване на нарушенията са отразени по идентичен начин с тези в АУАН.

Като въззивна инстанция, настоящият съдебен състав следва да провери изцяло обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност, като не констатира такива пороци в съдържанието и процедурата, които да налагат отмяна.

Фактическите констатации в АУАН не се опровергават, а се подкрепят от гласните доказателства по делото. От показанията на актосъставителя и свидетеля Б. се установява, че жалбоподателят е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство Дрегер и за употреба на наркотични вещества с тест, съставени са талони за изследване, екземпляр от които е получил, удостоверено с подпис от негова страна. Показанията им са логични, без вътрешни противоречия, непротиворечиви и помежду си относно главния факт по делото, съдът ги намира за обективни и предвид, че липсват данни за заинтересованост на свидетелите от изхода на делото и съответствието им и с писмените доказателства по делото, съдът им дава вяра. Показанията им не са отречени от тези на ангажираните от жалбоподателя свидетели Р.Б., П.К. и А.К., които като лица в приятелски отношения с Б. не са лишени от заинтересованост, обслужват защитната му теза и правят опит да го оневинят, като сочат за водач на автомобила Б.. Това обстоятелство обаче логично би било съобщено още на мястото на проверката или при снемането на обяснения в полицията, а не едва в производството пред съда, след като са имали възможност да

обмислят и уеднаквят съобщаваните сведения. За наличие на четвърто лице, свидетеля К., дори не са споменали пред контролните органи, противно на заявеното пред съда, което съответства на показанията на свидетеля Б., че свидетелят К. се е появил едва, когато жалбоподателя е напуснал сградата на полицейското управление.

Съдът ползва и приетите писмени доказателства и съдебна експертиза като изготвена от вещо лице с необходимите знания и опит.

При така приетата и изложена фактическа обстановка съдът счита, че жалбоподателят е осъществил с действията си състава на административното нарушение по чл. 174 ал. 3 пр. 1-во и по чл. 174 ал. 3 пр. 2-ро от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 174 ал. 3 от ЗДвП, действаща към извършване на нарушението, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Съдът намира, че жалбоподателят е осъществил нарушенията, за които е санкциониран. Констатациите по акта не са опровергани от доказателствата в производството пред съда. Отразеното в него е изцяло потвърдено от кредитираните гласни доказателства по делото, които категорично установят, че жалбоподателят, който управлявал процесния автомобил и лъхал на алкохол, отказал както проверката с техническо средство за установяване употребата на алкохол, така и с тест за наркотични вещества.

От съдържанието на оспореното наказателно постановление е видно, че е изписано словесно точно в какво са се състояли нарушенията на жалбоподателя, което покрива изцяло състава на чл. 174 ал. 3 от ЗДвП, съдържащ едновременно правило за поведение и санкцията за неизпълнението му. Разпоредбата на чл. 174 ал. 3 от ЗДвП съдържа две

хипотези, при първата се санкционира водачът, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, при втората- ако не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Редът, по който се установява употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства към датата на нарушението се регламентира от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Съгласно същата - чл. 3 ал. 1 при извършване на проверка на място от контролните органи употребата на алкохол се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Чл. 3 ал. 2 от Наредбата посочва случаите на установяване на употребата на алкохол чрез доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. За целта на изследването, се издава талон за медицинско изследване, който се връчва на водача. В случая жалбоподателят е осъществил нарушенията на чл. 174 ал. 3 от ЗДвП, тъй като след като е отказал да бъде изпробван с техническо средство и тест, на практика е отказал и другия вид изследване, като не се е явил в указаното му време в ФСМП, установимо от представената справка от ЦСМП и извлечение от регистрационния журнал на ФСМП К.. Смисълът, вложен от законодателя, е да се установи употребил ли е съответният водач на МПС алкохол или наркотични вещества и при положение, че откаже проверката с техническото средство и тест, то е длъжен да изпълни предписанието за другите видове

изследване, което също не е сторил. Жалбоподателят не е имал никакво затруднение да изпълни указаното в талоните за медицинско изследване, а именно да се придвижи в ненатоварен час до ФСМП К., което, както се установява от доказателствата по делото, а и е известно на съда, се извършва за няколко минути.

Предвид, че жалбоподателят е отказал проверка, както за употреба на алкохол, така и на наркотични вещества и аналози, правилно е санкциониран за две самостоятелни административни нарушения, като е приложен чл. 18 от ЗАНН. Размерът на всяко от наложените наказания е съобразен с нормата на чл. 174 ал. 3 от ЗДвП, която предвижда глоба и лишаване от право да управлява МПС във фиксиран размер, съотв. 2000лв. и две години. Предвид изложеното, съдът намира атакуваното наказателно постановление за правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. Правилно е определен и броя на отнетите контролни точки, които за две нарушения на чл. 174 ал. 3 от ЗДвП са именно 24.

Неоснователно е позоваването за допуснати нарушения досежно съдържанието на АУАН, които да се отличават със степен на същественост и оттам да са основание за отмяна на оспореното наказателно постановление. В същия нарушения са описани в достатъчна степен, че за нарушителя да стане ясно какво е естеството на вменените деяния – отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за употреба на алкохол и с тест за наркотични вещества. Обстоятелството, че последните са посочени чрез съкращение, не рефлектира върху правото му на защита, предвид, че ясно, а и неколккратно му е обяснено естеството на проверката, а предмета на същата е посочен и в предявените му и връчени талони за изследване. Дори и да се възприеме тезата на защитата за нередовност, посоченият порок е саниран в наказателното постановление, в което е цитирана разпоредбата на чл. 174 ал. 3, относима към отказите на жалбоподателя да бъде установено по предвидените в Наредба № 1 способности употребата на алкохол и наркотични вещества или техни аналози.

По изложените съображения наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото на жалбоподателя не се следват разноски, а от другата страна не са направени, нито претендирани такива.

По изложените мотиви КАРЛОВСКИ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № ** година на Началника на РУ на МВР- К., с което на Х. Г. Б. ЕГН ***** от с. Ж., ул. П. В. №., на основание чл. 174 ал. 3 пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца и на основание чл. 174 ал. 3 пр. 2-ро от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, както и на основание Наредба № Из 2539 на МВР са отнети общо 24 контролни точки за нарушенията.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Административен съд – П. в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

К.Б.

Съдия при Районен съд – К.: _____